

Considerationes super

Dr. Mathrop.
L. G. I. 1991.

(1)

Geometria de Riemann

Me prehende segmento AB , duc in idem verso ab suis extremos perpendicularares a et b , et ab puncto C de a duc perpendicularare usque ad b , in D : me obtine ita quadrangulo cum angulos rectos in A, B, C et angulo in D de $90^\circ + \alpha$. Ab puncto C me duc postea segmento, qui fac angulo α cum CA , usque ad AB , in E , et me obtine triangulo ACE minore de quadrangulo $ACDB$.

Me prehende super a novo segmento $CC_1 = AC_1$, et ab C_1 duc perpendicularare usque ad b in D_1 : ~~me~~ ^{me} obtine novo quadrangulo CC_1D_1D cum angulos in C et C_1 rectos, angulo in $D = 90^\circ - \alpha$ et angulo in $D_1 = 90^\circ + \alpha$, cum $\alpha_1 > \alpha$. Postea ab C_1 me duc segmento, qui fac angulo α_1 cum C_1C , usque ad CD in E_1 . Etiam nunc triangulo CC_1E_1 es minore de

quadrangulo CC_1D_1D .

Et etiam

$$CC_1D_1D < ACDB$$

$$CC_1E > ACE$$

Et sic continua. Me construe ita ordine
de quadrangulos decrecentis et ordine de triangulos
crescentis: et omne quadrangulo es maiore
de omne triangulo.

Nunc ordine de primo n quadrangulos
habe ita superficie maiore de n ACE; et
cum crescit n , ordine de quadrangulos sume
igitur que homo vel magnitudine.

Sed tota haec es contradictoria. Igitur a et b ,
si perveni ad sufficientem magnitudine, perveni
etiam ad incidere inter se.

II

Si nos admittit infinitate de recta, nos
perveni ad alio magno contradictione.

Que es etiam nunc a et b perpendicularare
in extremos ad segmento AB et que perveni

$\underline{b}$ ad fac angulo $90^\circ + \alpha$ cum perpendicularare
 ad $\underline{a}$ in puncto variabile C . Alia recta que ab
 puncto variabile D de $\underline{a}$ perveni ad $\underline{b}$ et que
 fac angulo $\beta \geq \alpha$ cum DA , perveni post ad
 fac angulo 0° cum $\underline{b}$. Et que eveni ce in
 puncto E . Quod significa ce? Que $\underline{b}$ se divi-
 de in duo (in infinito) rams aut que duo
 recta $\underline{b}$ et DE fac in E flexo?

III

Que es triangulo isoscele ABC cum $AB = AC$
 et que nos duc mediana AD . In triangulo rectan-
 gulo ADC nos habe

$$\hat{C} = 90^\circ - \hat{A} + \alpha$$

Si nos fac erene AD usque ad puncto in
 que nos habe $\alpha = \hat{A}$, angulo $\hat{C}$ deveni recto.
 Nostro triangulo isoscele es igitur divisio ab
 mediana in duo triangulo isoscele: quod
 es possibile solum si nostro triangulo es
 sphaerico.

Ab punctis aequidistantibus super ~~una~~ recta sine duae
 perpendicularares ad rectam in idem versu. Quae istae perveni
 ad se tangere. Quae primo et secundo se tangere in puncto
 P: in idem puncto debe se tangere secundo et tertio,
 tertio et quarto: in idem puncto debe se tangere totos.
 Quae debe eveni etiam si nos duae medianas de nostro
 triangulo isoscele et postea medianas de novo
 triangulo isoscele et si nos ista continua indefi-
 nite. Igitur punctos de nostro recta es tota
 aequidistantibus ab P: quod es possibile solum si
 nostra recta es... circumferentia. P potest postea
 es in plano de idem circumferentia aut non:
 et nostra superficies es tunc curva.

Igitur nos non debe dic que geometria
 de Riemann habe interpretatione in sphaera,
 sed que es geometria de circulo aut de
 sphaera aut de ~~est~~ ellipsoide de rotatione.

Giuseppe Kolla

Perugia, R. Liceo Turchese